

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ז.

עין משפט גזר מצוה

א ד מיי פ"ח מהל' י"ט
ה"ל ה' טושי"ע א"ח ס"י
מקל סעיף ג'
ס ב מיי שם טושי"ע
שם:
ס ד ג ה ו מיי פ"ח
מהל' י"ט הלכה ו סמג
לאון עה טושי"ע א"ח ס"י
מקמ סעיף א':
ס ז מיי פ"ח מהל' י"ט
הלכה טו ו' טושי"ע
מהלכות טומאת צרעת
הלכה ז':

עד כמה עך פרסה. דאין מכירין זה את זה ציורת מפרסה
אפי' בלא נהר א"נ ה"פ כשיש נהר מתי קרויין מכירין
עד פרסה אבל ציורת מיקרי אין מכירין ודוקא דליכא נהר:
תניא ר"ש בן אביו אומר. לא ידענא מה הוא אם הוא תנא
שלישי או שמא מילתיה דת"ק מפרש

עד כמה. מרוחקין הני תרי חורי נמליס דכי איכא נהרא צייניהו
ולכא גישרא דאין מכירין הני צחורי דהני: **עד פרסה.** אי ליכא
פרסה צייניהו אע"ג דליכא נהרא וליכא מעבר מכירין הני צחורי
הני: **נועץ שפור.** במקום שהן מזוין ומרדה האדמה וממעך אותן:
הוא. (א) עפוי דקל דתמרס:
דפנא. ציי"ר וקעצד גדר מדפנא
ומגלל אותה מהו"י הדקל: **אר צלור.**
מניח אצנים זה על גב זה: **אמר**
רז חסדא לא שנו. דאמר מתני'
מקריין אבל אינו צונה כדרכו:

לכן הסמוכה לשדה האילן וחכמים
מייירי צשדה הסמוכה לצית השלחין
לא צשדה הסמוכה לצית האילן ונראה
לי דגרסינן הכי בצ"ח שדה לכן
מתירין חכמים ויש ספרים שכתבו
בהן שצאמרו צשדה לכן שלא כדרכו
לא אמרו אלא צשדה לכן הסמוכה
לעיר וקאי על דצרי רבי יהודה כו':
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא.

עד כמה עך פרסה: רבי יהודה אומר משדה
האילן כדרכו ומשדה הלבן שלא כדרכו:
תנו רבנן * כיצד כדרכו חופר גומא ותולה
בה מצודה כיצד שלא כדרכו גועין שפור
ומכה בקורדום (ב) ומרדה האדמה מתחתיה
תניא (ג) (ר"ש בן אביו) אומר * כשאמרו
משדה לבן שלא כדרכו לא אמרו אלא
בשדה לבן הסמוכה לעיר אבל בשדה לבן
הסמוכה לשדה האילן אפילו כדרכו שמא
יצאו משדה הלבן ויחריבו את האילנות:
ומקריין את הפירצה במועד: כיצד מקריין
רב יוסף אמר (ד) * בהוצא ודפנא במתניתא
תנא * צר בצרור ואינו טוח בטיט אמר
רב חסדא לא שנו אלא כותל הגינה אבל
כותל החצר בונה כדרכו לימא מסייע
ליה (ה) * כותל (ו) הגוחה לרשות הרבים סותר
ובונה כדרכו מפני הסכנה התם כדקתני
טעמא מפני הסכנה אויבא דאמרי תא
שמע כותל הגוחה לרה"ר סותר ובונה
כדרכו מפני הסכנה מפני הסכנה אין שלא
מפני הסכנה לא לימא תיהו תיובתיה
דרב חסדא אמר לך רב חסדא התם סותר
ובונה הכא בונה ולא סותר התם נמי
ליסתור ולא ליבני א"כ מימנע ולא סותר
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני
ובשביעית בונה כדרכו דהיבא אילימא
דחצר צריכא למימר אלא לאו דיגינה ואע"ג
דמיחזי כמאן דעביד גמירותא לפירי שמע
מינה: **מתני'** ר' מאיר אומר רואין את
הנגעים (ב) (בתחילה) להקל אבל לא להחמיר
וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר:
נב' תניא רבי מאיר אומר * רואין את
הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי
אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה
נוקק לו להקל נוקק לו אף להחמיר אמר
רבי גראין דברי רבי מאיר במוסגר
ודברי רבי יוסי במוחלט אמר רבא
בטהור כ"ע לא פליגי דלא חזו ליה (א) בהסגר
ראשון דכ"ע לא פליגי דחזו ליה כי פליגי
בהסגר

(א) ז"ל ומגדל כ"ק א"י
במסופ' פ"ח וי"ח
בשאלמות]. (ב) [בשאלמות
א"י ר"א ב"י]. (ג) [לקמן ד.].
(ד) [מסופא פ"ח לקמן ג.].
(ה) [בגמרא א"י הגוהה וי"ח
בשאלמות וי"ח במסופא
לקמן ג.]. (ו) [ג"י במו"י טו].
(ז) [מסופא פ"ח].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הו"ה הרזי
דקל הסד' ומה"ר דפנא
עפוי עין שקרוין לר"ר
ופרי שלו קורין ביי"ש
וקעצד גדר: (ב) תוס' ד"ה
אמר רבי טו' וחי נעו שמק
ורבי יוסי קסבר לעולם
כו' ולדברי ר' יוסי לא
תמלא: (ג) ד"ה הסגר כו'
תמילת הסגר ראשון שכול
לשחוק דהא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר רבי
גראין וכו' אריך פירוש
ופירוש בשו"א מוחלף
ובסא שפא יקרא. עין
מו"ט פ"ח מ"ז דמנינא:

הגהות הגר"א

[א] נ"ב בספר שני כ"ע
ל"פ דחזו ליה כי פליגי
בסגר ראשון כ"ל:

לעני רש"י

ביי"ר [זורז"ר] דפנא.

מוסף רש"י

הגוחה. מטה (סוכה
סה).

רבינו הגנאל

וכמה יתא בין חור
לחור פרסה. ר' יהודה
אומר צ"ח משדה הלבן
כדרכו ומשדה האילן שלא
כדרכו. ת"ר כיצד כדרכו
חופר גומא ותולה בה
מצודה. כיצד שלא כדרכו
נועץ שפור ומכה בקורדום
ומרדה בעפ"י תחתיה.
ומקריין פירצה במועד. רב
יוסף אמר בהוצא ודפנא,
במתניתא תנא צר בצרור,
כלומר כותל באבנים זו
על גב זו, ואינו טח
בטיט. אמר רב חסדא לא
שנו משקריין את הפירצה
אלא כותל גינה (א) [אבל
כותל חצר] שגפל בונה
כדרכו. אמר רב אשי
מתני' נמי דיקא דעל
כותל גנה אמרה המשנה
ומקריין את הפירצה
במועד. דקתני ובשביעית
בונה כדרכו. אי
יבוא דחצר צריכא למימר
דנמו בשביעית וכי בניין
בשביעית מי אסיר, אלא
לאו דיגינה ואע"ג דמיחזי
כמאן דעביד גמירותא
לפירי. תניא כותל הגוחה
לרשות הרבים סותר ובונה
כדרכו מפני הסכנה שלא
יפול על בני אדם. מתני'
ר' מאיר אומר רואין
את הנגעים כו'. תניא
ר' מאיר אומר רואין
את הנגעים להקל, כדי
לטהרו, אבל לא להחמיר.
נ"י יוסי אומר לא להקל
ולא להחמיר, שאם אתה
נוקק לו להקל אתה
נוקק לו להחמיר. שגא'
לטהרו או לטמאו. אמר
ר' גראין דברי ר' מאיר
במוסגר כי רואין להקל
טהור, אבל לא להחמיר
שאם יראה כי הוא
טמא ישחוק, ואוקמה רבה

לעיר וקאי על דצרי רבי יהודה כו':
אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא.
פסק בתוס' דלר"ר פ"ח
דהלכתא הכי דכותל חצר מותר
לצנותו ופירש דהיינו דוקא במקום
סמוך לרה"ר שיש לו לחוש לנגעים
אבל צין חצר לחצר ומשום צני חצר
אסור לצנותו כדרכו:

אמר רבי גראין דברי ר"מ
במוסגר. מה שפירש
צקונטרס דמוסגר אסור בתשמיש
המטה לא נדע מניין לו דהא תנן
בפרק קמא דמגילה (ד' ט:) אין צין
מוסגר למוחלט אלא פריעה ופרימה
משמע דלענין תשמיש המטה שזין
דלמאן דאמר מוחלט מותר כל שכן
דמוסגר מותר ולמ"ד דמוחלט אסור
ה"ה מוסגר אסור דהא מוחלט מאי
טעמא דאסור משום דליכא ק"ו
לימי חלוטו כדאמרין צשמעתין והכי
נמי ק"ו לימי הסגירו וגמרינן ימי
הסגר מימי ספרו ואי משום דאין
טעון פריעה ופרימה ציימי הסרו
נמי אין טעון פריעה ופרימה והא
דקאמר התם בגמרא ה"ה לענין
שילוח טומאה זה זה שזין ה"ה לענין
תשמיש המטה הן שזין אלא לא פסיק
ליה לאיסור או להיתר וגם מה
שפירש צקונט' דמוסגר אינו משתלח
חזן לג' מחנות מזה חזן צו דהא
בפרק קמא דמגילה (ד' ט:) קאמר
הא לענין שילוח זה זה שזין ולפי
זה קשה מאי שייך צוואת דאשתו
וצוואת דעלמא צמוסגר וצמוחלט
בשלמא צוואת דעלמא יש ליבש שהא
* נריך פריעה ופרימה כשהוא מוחלט
וטמא טמא יקרא ופורש מצני אדם
ציימי חלוטו יותר מציימי הסגירו

ע"כ נראה דהא דקאמר מר סבר צוואת דעלמא נוחא ליה ומר סבר צוואת דאשתו נוחא ליה וה"פ
נראין דברי ר' מאיר צמוחלט דרואין דאי מטמא ליה מאי אפסדיה דצוואת דאשתו אינו חושש
דצוואת דעלמא עדיפא ליה ונראין דברי ר' יוסי צמוסגר דמטמא ליה ופסיד צוואת דעלמא שיהיה טעון פריעה ופרימה וטמא טמא יקרא
ונריך לפרוש מצני אדם וגם יפסיד שיטער שעד עתה היה מפנה להיות טהור ואין מפנה עתה לטהר ומנא אחרינא סבר צוואת דאשתו
נוחא ליה והכי פירשו נראין דברי ר' מאיר דרואין צמוסגר דאי מטמא ליה לא יפסיד דשניהן מוסגר ומוחלט דיבש שזה חזן מפריעה
ופרימה וצבה הפסד אינו חושש אפי' קרינא ליה הפסד צוואת דעלמא כדפי' אינו חושש אלא צוואת דאשתו אבל מוחלט אין רואין דאי
מטמא ליה יפסיד צוואת דאשתו דקסבר צוואת דאשתו עדיפא ליה מצוואת דעלמא וקאמ' ק"ל מהו נראין דברי ר"מ ה"ה לית ליה לרבי
מאיר כלל דהכהן מחויב לומר ואי צני שמק ור' (ב) קסבר דלעולם כהן אינו רשאי לשחוק כלל ולדברי ר' לא תמלא צבוס אחד
רואין להקל ולא להחמיר דאינו רשאי לשחוק כלל והכי הוה ליה למימר נראין דברי ר' יוסי כו' ואין נראין דברי ר' יוסי כו' אימא
צשמעתין דטיפת חלב (חולין ד' קט:). **בהסגר** ראשון בואי ע"מא לא פליגי. מה שפירש צקונטרס צסוף הסגר ראשון ומשום הכי
רואין אי טהור שפיר ואי עומד צעיינו תחילה נמי צצית הכלא היה עומד וקשה דלמא פשה הנגע ויהיה טמא מוחלט והכי משמע צנגעים
פ"ח דארבע מראות הללו מצטרפין זה עם זה לפטור את העומד סוף שצבע שני להחליט את שגולד צו מחיה או שער לכן בתחילה צסוף
שצבע ראשון או צסוף שני לאחר הפטור להחליט את שגולד צו פיסיון צסוף שצבע ראשון או צסוף שצבע שני ויש לפרש צהסגר
ראשון כ"ע לא פליגי דחזו ליה הוי הטעם משום דלטהרו או לטמאו לא שייך למדרש עד שעה שנריך לטמאות דהיינו צסוף הסגר שני
אבל צסוף הסגר ראשון רחוי הוא להסגיר עוד ולא יטמאו וכל זה דומק לכן נראה דברי רבינו יצחק צהסגר ראשון היינו תמילת הסגר ראשון
שיכול (א) לשמח צבן דהא לא שייך לטהרו או לטמאו צהסגר שני והוא בתחילת הסגר שני שמא אינו יכול לשחוק והוא דהיין צסוף הסגר שני:

(א) אלו תצית המוקפים נראה
שמויטרים הם.